

saa Henseende for København. Jeg skal selvfølgelig, da Sagen jo kommer til dette Tings Behandling, naar Skattelovforslaget overgaar fra Landstinget, ikke rejse nogen Debat om dette Skatteforslag eller om Nødvendigheden af dets Gennemførelse, men har kun villet henvise til, at det er den Side af dette Andragende, som har aktuel Interesse paa dette Stadium af Samlingen, da det er givet, at de andre Spørgsmaal ikke kunne komme til Afgørelse saa sent paa Rigsdagssamlingen.

Andragendet paaviser saa i øvrigt, at Københavns finansielt daarlige Tilstand skyldes, foruden Manglen af en Skattelovgivning, der tillader Kommunen at udskrive Skatter efter sine Udgifters Behov, tillige bl. a. en stærk Stigning i Udgifterne, der ere paaførte Kommunen ved Beslutninger af Lovgivningsmagten. Det er jo ikke et for København særligt Forhold, men en for alle Kommuner fælles Tilstand, dette at vigtige Beslutninger af Staten vedrørende forskellige store Formaal have paabyrdet Kommunerne meget store Udgifter. Der har for nylig i København været afholdt et Møde af Sogneraadforeningens Bestyrelse og Købstadforeningens Bestyrelse samt delegerede fra Københavns Kommune. Der var der Enighed om den Opfattelse, at Kommunerne vanskeligt vilde kunne klare sig videre under Fortsættelse af den bestaaende Tilstand, og at man følgelig maatte henstille til Staten at ordne Forholdene saaledes, at den, naar den tog Initiativet til vigtige sociale Love, ikke væsentlig lagde Byrderne over paa Kommunerne. Ganske særligt har dette Forhold været trykkende for Københavns Kommune derigennem, at den, som det er paavist i dette Andragende, overfor forskellige Udgifter er uheldigere stillet end andre Kommuner her i Landet. Det fremstilles her i Andragendet med Hensyn til Københavns Skolevæsen, at det Bidrag, som ydes til Københavns Skolevæsen — det er jo en Sag, som ofte har været fremdraget her i Rigsdagen —, staar i Misforhold til det Tilskud, som ydes til Skolevæsenet i det øvrige Land. Der angives her 3 forskellige Beregningsmaader; som ærede Medlemmer ville finde i Andragendet Side 11—12, hvorefter Magistraten, som har foretaget denne Beregning, mener, at København burde have enten 500,000 Kr., 630,000 Kr. eller 800,000 Kr. i Stedet for de 375,000 Kr., den faktisk faar til sit Skolevæsen. Det vises endvidere, at naar man som Begrundelse for det mindre Tilskud til Københavns Skole-

væsen har henvist til, at Københavns Skolevæsen er organiseret anderledes end det øvrige Lands Folkeskole, er det ikke et Forhold, som København har ønsket eller krævet opretholdt, men det er en Ordning, som er fastsat ved Lov, og man har aldrig fra Københavns Side modsat sig en Ændring, hvorefter ogsaa den københavnske Kommuneskoles Ordning blev saaledes som det øvrige Lands, hvis den derved pekuniært kunde komme ind under Reglerne for det øvrige Land.

Endvidere fremstilles det, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Udgifterne til Politi- og Retsvæsenet. Her i København er det jo saaledes, at en meget stor Del af de Udgifter, som Staten har til hele den Side af sin Virksomhed, som er den offentlige Sikkerhedstjeneste, ydes Staten af Kommunen. Man kunde sige, at Ordenspolitiet burde være en kommunal Sag, og at Varetagelsen af den offentlige Sikkerhed burde være en Statssag, men Forholdet her er dette, at Københavns Kommune maa betale alle Udgifterne til Politiet uden at have noget egentligt Indseende med dets Ordning. Det fremstilles derfor i Andragendet, hvor ønskeligt det vilde være, om der kom en Ordning, hvorved Staten overtog Udgifterne ved den Del af Polititjenesten, som med Rette tilkommer den, nemlig Afholdelsen af de egentlige Delinkventomkostninger, og det fremstilles, hvorledes man tænker sig dette Forhold ordnet.

Endelig paavises det, at de Refusionstakster, som for Øjeblikket ere gældende for københavnske Hospitaler, svare meget daarligt til Hospitalernes virkelige Udgift pr. Sygedag. Denne er gennemsnitlig 4 Kr., medens Refusionen kun er 2 Kr. 50 Øre, og man anmoder derfor om, at Refusionstaksterne maa blive forhøjede i Overensstemmelse med den virkelige Sygedagsudgift.

Hele dette store Andragende omfatter, som den ærede Ordfører har sagt, en Række forskellige Forhold, med hvilke en Række Udvalg i Virkeligheden kunde have fuldt op at gøre, om de skulde beskæftige sig saaledes dermed, at de kunde gøre Indstilling i Sagen. Det har selvfølgelig heller ikke været Mindretallets Hensigt med Fremsættelsen af Forslaget her at fremkalde nogen Indstilling i Sagen. Den ærede Ordfører har fuldkommen rigtigt skildret, hvad Hensigten med Fremsættelsen af det var, og ligeledes, at det er vor Agt at tage Indstillingen tilbage, naar Sagen er uddebatteret her i Tinget. Men vi have ment, at hele Forholdet er af en